

Gruppdiskussion dag 2 naturskötsel

Erik inledde med en inramning av diskussionspunkterna:

- Hur tar vi detta (analyser, behoven enl PAF) vidare – för att få jobbet gjort?

Inom strategin för natur och kulturvårdande skötsel har vissa steg tagits nationellt men inte regionalt. Hur tar **ni** detta vidare?

- Hur prioriterar vi mellan behov – naturtypsvis/geografiskt (olika behov olika trakter)? Inom strategin görs detta delvis inom vissa områden. Vi har nationella analyser inom 2 områden: brand och Ek. Där ringar vi in behoven tyngdpunkterna i landet och det finns grova stöd för regional prio. Men parterna vill inte sätta kvantitativa mål (ffa skogsbolagen) utan mer att strategin kan peka på behov. Hur ser ni på prioritering mellan behov?

- Vad är de viktigaste åtgärderna på nationell nivå – för att ni ska komma vidare med mål/prio/åtgärder regionalt?

Detta har vi jobbat oss igenom genom bland olika workshops. För att sätta fokus på vad det är som hindrar och vad som behövs för att komma vidare. Systemnivå och/eller kulturnivå.

- Om resursbrist - Vad kan vi prioritera ner nationellt/regionalt?

DISKUSSION – BORDET RUNT

Regionalt: Ett stort problem är att det inte finns något fungerande skötselDos

Kronoberg: svårt att hitta entreprenörer till bränning, samma gäller för friställning av träd då man måste ha manuellhuggare och här har vi inte tillräckligt med entreprenörer.

Blekinge: har prioriterat bort skogen och fokus på hävdmarken så nu lite underhållsskuld och plan för hur de ska ta tillbaka. Lite skjuts i och med gbb, jobbat med omställningsytor att avverka bort gran och få in löv. Behöver

Kalmar: bete i skogen svårt när inte miljöersättningarna funkar. Ringbarkning som metod i reservat men det kan vi ju inte jobba med som metod pga gbb - när kan vi jobba med detta igen? Sen skötselDos stort problem.

Västernorrland: gå ifrån synen att skogar ska skötas fritt till skötsel. Stort steg. Har brottats en del med nv bränning som för 20 år sen inte alls var en given metod då men idag en självklarhet. Men annan skötsel inte lika given för oss i skogen. Delvis okunskap om hur vi ska göra - vill inte ha en trädgårdsverksamhet. Pengabrist.

Gävleborg: skogsbeten (har bara ett nr som är utpekad sen finns det säkert andra också) dyrt och omständligt när man sitter långt ifrån reservatet, själva betet

troligen inga problem. Brist på lämpliga nr för bete. Där historiken finns, finns ofta lövvärden som utpekade värden och de går före bete. Klassningarna som naturtypen hinder. Stämmer inte alltid?

Västkuststiftelsen: för ny handläggare i sammanhanget för att kunna bidra. Lyssnar och lär.

Uppsala: jobbar med taiga, har en del restaureringsskog - yngre skog. Røjning? Intressant och se om de kan få entreprenörer. Brynmiljöer, frihugga enskilda träd, hamla. Men mycket på paus pga ekonomin. Skogsbete har vi planerat i två reservat, osäkert om det finns pengar.

Örebro: taiga, våtmarker. Planerat att växla upp nv bränning men har inte så my bra bränningsytor inom Natura. Utmaningar att få hålla personal - behövs till bränning. Huggit bort en del gran på tallmark samt restaurerat en del marker som kommit till naturreservaten.

Gävleborg (SKS): Biotopskydd sällan avgränsat så det går bränna. Naturvårdsavtal bättre gränser men ska skyddas som brandskadad skog sen (problem...?). Alltid varit accepterat med att sköta skyddade skogen hos oss, jobbat sedan -95. Ekonomi väldigt bra i år.

Skåne: stort beting med nya nr med bok - som på sikt ska bli naturskogar. Finns granbestånd som ska avverkas. Sårbarhet pga en leverantör via avrop som inte utför sina åtaganden. Bete i skog. My av boskogen är trampkänsliga. My bete av hjort redan. Brottas med lövsumpskogar. Lämnat i ansökan om LIFE is a beech.

Östergötland: lite utmaningar med att hitta entreprenörer som kan ta jobbet. Lite olika syn på hur förvaltare läser skötselplaner. Har lugnat sig med granåtgärder pga granbarkborren.

Västmanland: svårt entreprenörer inom taiga, svårt hitta lämpliga områden, utmaning med granbarkborren - vågar inte göra åtgärder inom granskog.

Västerbotten: Stor del av bränningsskog ligger utanför N2000. Dvs inte inom Life taiga och måste betala fullpris. Finns entreprenörer men stor konkurrens med Västernorrland. Utmaning att hålla personal vilket är centralt att kunna genomföra. Många föråldrade nr beslut och skötselplaner, där nya beslut måste tas. Flaskhals.

Naturvårdsverket: Mycket av all denna problematik finns beskrivet i strategin. Vi jobbar alla åt samma håll. Fokus: vilka förflyttningar ska vi åstadkomma regionalt för att nå nationella mål? Utmaning: hur gör vi så att alla era insatser leder till de övergripande målen? Vi har svårt att få överblick på det pågående arbetet, rent systematiskt. Hur tänker ni att man kan bygga ihop de regionala nivåerna med de nationella nivåerna?

Stockholm: finns nog god kunskap regionalt om behov och prio. Men vi vet inte hur det ser ut på nationell nivå och hur man kan bidra. Det behövs ett system - skötselDos - för att kunna följa. Strategin är jätteviktigt för att se den nationella

bilden och hur man kan bidra. Det skulle behövas ett arbete efter detta mellan länen så man kan se hur man kan jobba effektivt.

Västerbotten: kanske behöver vi jobba mer över gränserna, landskapsperspektivet. Tror det flesta län drar åt samma håll men vi skulle nog kunna bli bättre på att visa detta, genom att träffas och visa detta. Utmaning: vi behandlar skötsel av den boreala lövskogen på ganska olika sätt. Här kan vi nog behöva diskutera hur och prio.

LIFE projekt bra: men ibland tvingas vi välja områden inom denna ram pga finansiering och inte ekologiskt perspektiv. Varför inte bara söka att alla nr utanför natura kan inkluderas? Blir en viss skillnad i reglering av markanvändning.

I år fick länen 1 miljon för att revidera beslut och skötselplaner inom natura för att jobba med dessa – så arbetet pågår.

Naturtyperna inom natura kan ha väldigt snäv definition, men inom västlig taiga är den bredare och delar av kommer att behövas naturvårdsbrännas och delar kommer vara naturliga succession och detta blir upp till länen att avgöra. Finns risk att man gör väldigt olika.

Naturvårdsverket: vi har gjort en resa med naturvårdsbränning. Fråga är vilka andra områden som behöver samma förflyttning för att vi ska få kedjan att fundera?

LIFE har bidragit till detta - att lyfta det smala regionala perspektivet och jobba tillsammans med andra län för gemensamma mål. I Skåne lifeprojekt med bokskogarna tillsammans med tre andra län.

Naturvårdsverket: Finns det en möjlig väg fram att ringa in behov kring det mest akuta nationellt och peka in vilka regioner som berörs och förslag på samarbete däremellan? Exempelvis att i denna region ser vi behov att utveckling av detta...skulle dessa tre län kunna ta steget, pinnen, att leda detta arbete, gemensamt ringa in vägen och följa arbetet framgent?

Hur styr man detta? Hur får vi detta att bli verkstad? Genom pengar/riktade medel? Att öronmärka för mycket kan bidra till låsningar. Kunskapssatsningar behöver inte leda till mer handling. Finns det något vi ska undvika?

Länen: Alltför strikta öronmärktamedel. Men detta kan samtidigt vara bra. I alla fall för enskilda handläggare. Då kan inte arbetsuppgiften prioriteras bort.

Kloka prioriteringar behövs. Balans. Mellan detta, friluftsliv, etc. Sedan måste även tänka på förutsättningarna att ta hand om resultatet av restaureringarna för att ha råd att långsiktigt ta hand om resultatet. Även om miljöersättningarna tar slut efter insatsen. Finns systemfel i miljöersättningarna....